

statečné, nelze v tom shledati ani protizákonnosti, ani odporu se spisy ani zmatečnosti a není tu tedy podmínek dovolacího rekursu dle § 16 nesp. pat. Pokud si odpůrci navrhovatelů stěžují do výroku o útratách, jest tato stížnost dle § 14 nesp. pat. nepřipustnou a byla proto odmítnuta. Dovolací rekurs manželů V-ových jest zcela bezdůvodný. Dle zjištění prvního soudu mají tito na své pozemky přístup ze silnice po cestě, což také souhlasí s mapou katastrální. Okolnost, že cesta jest svahovitá a že nutno po ní jezdit opatrně, nemůže býti důvodem ke zřízení cesty nezbytné. Ostatně dle posudku znalce je tato cesta nezpůsobivá jen k jízdě povozu s hnojem, jinak však ji lze k vyvážení plodin používat. Cesta ta má spojení s veřejnou cestou, ze které lze pozemků používat právě tak jako zřízení žádané cesty nezbytné, která nemá jiného významu než usnadnit přístup na cestu již trvající.

Čís. 1053.

Okresní soud není oprávněn, by přezkoumával v otázce příslušnosti žalobcovo ocenění sporného předmětu, považuje je za nepřiměřeně nízké.

Připustnost rekursu, rozhodl-li soud ve smyslu posledního odstavce § 261 c. ř. s., ač to nebylo žalobcem navrženo.

(Rozh. ze dne 17. května 1921, R I 561,21.)

Žalobce vznesl u rekursního soudu žalobu na plnění nepeněžitě a ocenil žalobní nárok na 1000 K; žalovaný vznesl námitku věcné nepřislusnosti. Návrh na postoupení věci ve smyslu posledního odstavce § 261 c. ř. s. nebyl žalobcem učiněn. Okresní soud vyhověl námitce a postoupil spisy krajskému soudu, shledav ocenění žalobního předmětu nepřiměřeně nízkým. Rekursní soud námitku zamítl a uložil okresnímu soudu, by o žalobě dále jednal. Důvody: V tomto sporu, kde jde o předmět žaloby, nepozůstávající v penězích, kde cena předmětu rozepře pro určení příslušnosti jest důležitou a kde se strana žalující nenabízí, na místě požadovaného nároku určitou sumu peněz přijmouti, aniž činí alternativního žádání na přisouzení sumy peněz (odstavec první § 56 j. n.) musila strana žalující dle odstavce druhého § 56 j. n. udati cenu předmětu sporu pro určení věcné příslušnosti soudu důležitou. Udala-li ji 1000 Kč, jest dovolaný okresní soud dle odstavce prvního čís. 1 § 49 j. n. k jednání a rozhodování o žalobě věcně příslušným bez ohledu na to, je-li ocenění předmětu rozepře ceně zažalovaného nároku přiměřené či nikoli, neboť zákon dovoluje výjimečně v odstavci prvním § 60 j. n. toliko soudnímu dvoru první stolice, aby, má-li ocenění předmětu sporu za příliš vysoké, z moci úřední přezkoumání ocenění toho provedl a po případě věc soudu okresnímu postoupil (odstavec třetí, § 60 j. n.), prohlašuje však naproti tomu v odstavci čtvrtém citovaného § 60, že mimo případ v odstavci prvním citovaného § 60 naznačený ocenění žalobního předmětu v žalobě obsažené jest závazným, pokud se týče příslušnosti, jak pro soud tak i pro odporce.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Pokud stěžovatel vytýká, že soud rekursní rozhodl o nepřipustném rekursu, stačí poukázati k ustanovení § 261 odstavec šestý c. ř. s., dle něhož soud, vyhoví-li námitce nepřislušnosti, má žalobu odkázati k žalobcovu návrhu soudu, jež žalobce pojmenuje a proti takovému odkázání žaloby jest pak ovšem rekurs nepřipustným. Avšak v tomto případě žalobce takového návrhu neučinil, výrok prvního soudu o postoupení spisu krajskému soudu se stal neprávem a jest proto rekurs proti tomu přípustný. Předmětem sporu není peněžitý obnos, nýbrž plnění, záležející v provedení stavby silnice. Dle § 56 odstavec druhý j. n. jest žalobce povinen v takovémto případě cenu předmětu sporu v žalobě udati. Ocenění toto děje se za účelem zjištění příslušnosti soudní a jest dle § 60 odstavec čtvrtý j. n., vyjímajíc případ odstavce prvního tohoto §u jak pro soud, tak pro odporce závazným. Okolnost, že dle smlouvy a žaloby byla stavba celé silnice zadána žalovanému za 459.440 K 19 h, pokud se týče za 519.440 K 19 h, není pro určení příslušnosti soudní rozhodnou, poněvadž tento peněžitý obnos není předmětem sporu. Tomu neodporují stěžovatelem citované předpisy poplatkového zákona a § 500 c. ř. s., které tím zůstávají nedotčeny. Žalovaný nebyl proto oprávněn, vznést námitku nepřislušnosti soudní z důvodu nízkého ocenění předmětu sporu a byla tato námitka soudem rekursním právem zamítnuta.

Čís. 1054.

K dohodě mezi držitelem svěřenství a pachtýřem o zvýšení pachtovného (§ 5, odstavec první, opatření Stálého výboru Nár. shrom. ze dne 8. října 1920, čís. 586 sb. z. a n.) není potřebí schválení soudu svěřenského.

(Rozh. ze dne 17. května 1921, R I 612/21.)

Dohoda držitele svěřenství s pachtýři o zvýšení pachtovného ve smyslu opatření Stálého výboru Nár. shrom. ze dne 8. října 1920 čís. 586 sb. z. a n. nebyla soudem svěřenským schválena. Domáhal se proto držitel svěřenství dle § 5 zmíněného opatření na soudě, by bylo pachtovné stanoveno. Soud prvního stolice návrh zamítl, neshledav podmínek § 5 cit. opatření. Rekursní soud zrušil napadené usnesení a uložil prvnímu soudu, by, vyčkaje právomoci, předepsané řízení zahájil a o návrhu znova rozhodl. D ů v o d y: Dle § 5 opatření č. sb. 586/1920 rozhoduje soud jen v případech, v tomto § uvedených. Jest nesporno, že strany bez předchozího schválení svěřenského soudu v příčině úpravy pachtovného se dohodly; než usnesením svěřenského soudu odepřeno udělení schválení uzavřené dohodě. Tímto odepřením pozbyla dohoda platnosti, neboť dle ustanovení § 631 a 634 obč. zák. je k uzavření takového právního jednání, kteréž dotýká se svěřenské podstaty, třeba schválení příslušného svěřenského soudu. Soud rekursní nesdílí názor prvního soudu, že netřeba tohoto schválení proto, že se v opatření č. sb. 586/20 neděje zmínky o nějakém schválení, neboť opatřením Stálého výboru čís. 586/20 nebyly zrušeny platné předpisy občanského práva a proto nelze ustanovení ta přehlížeti.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.